

TOMISLAV IVANČIĆ

DUH SVETI U NOVOJ EVANGELIZACIJI

PRIRUČNIK

Zaklada Tomislav Ivančić

Prof. dr. Tomislav Ivančić
DUH SVETI U NOVOJ EVANGELIZACIJI

ZAKLADA TOMISLAV IVANČIĆ
zaklada@zti.hr

Korektura:
Lidija Krolo

Tekstove pripremila:
Ljerka Jurkić

Grafički uredio:
Marijan Tkalec

Oprema:
Anđela Čale

Izdaje: Zaklada Tomislav Ivančić,
Horvaćanska cesta 21, 10000 Zagreb

Za nakladnika: Mario Jakešević

Tisak: STEGA TISAK d.o.o.

Naklada: 1000

ISBN 978-953-8495-53-3

Knjiga je tiskana u rujnu 2025. godine

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu Nacionalne
i sveučilišne knjižnice u Zagrebu pod brojem 001281187.

Prof. dr. Tomislav Ivančić

DUH SVETI U NOVOJ EVANGELIZACIJI

(priručnik)

Zaklada Tomislav Ivančić
Zagreb 2025.

PREDGOVOR

va je knjižica plod predavanja koja je prof. dr. Tomislav Ivančić, voditelj brojnih seminara za evangelizaciju u nas i inozemstvu, osnivač hagioterapije i utemeljitelj Zajednice Molitva i Riječ, održao tijekom 2015. i 2016. godine članovima Zajednice koji vode seminare za evangelizaciju. Namjera je tih predavanja bilo školovanje, tj. osposobljavanje članova za evangelizacijsko djelovanje, što je uz hagioterapijske zadaće, poziv i poslanje Zajednice Molitva i Riječ.

Tom je školovanju prethodio tzv. Bljesak koji se odvijao od 07. listopada 2013. do ljeta 2014. godine. Utemeljitelj je nas sedmero iz Zajednice u Zagrebu svakodnevno okupljao, a cilj je bio novi izljev Duha Svetoga. Po završetku Bljeska svečano je u kapelici na Kaptolu 13. položio ruke moleći za nas (kao i za sve članove Zajednice kojima smo predali sve što smo primali tijekom te godine).

Potkraj 2014. godine, negdje uoči Božića, Utemeljitelj nas je ponovo okupio, ovaj put na tjedne susrete pripremajući nas neposredno za vođenje evangelizacijskih seminara. Dakle, osim teoretski evangelizatori su se i praktično osposobljavali za navještaj Radosne vijesti sudjelujući vikendima u seminarima nove evangelizacije, a istovremeno su tako dobivali sposobnost za svoje djelovanje, tj. silu Duha Svetoga.

Nakon preminuća prof. Tomislava Ivančića (17. 02. 2017.) ova su predavanja postala jedan od stupova formacije članova Zajednice prema Pravilu njenog Utemeljitelja. Valja naglasiti da je u knjižici otišnut samo dio nagovora, upravo onaj koji je neophodan u osposobljavanju laika za novu evangelizaciju. Stoga, može se reći da su oni neodvojivi od temeljnog priručnika za evangelizaciju, knjige Susret

sa živim Bogom. No, njihova je posebna dragocjenost u tom što je riječ o posljednjim nagovorima Utemeljitelja koje je on, uz pripadajuće molitve, izrekao nakon četrdesetpetogodišnjeg iskustva vođenja evangelizacijskih seminara.

Osim predavanja iz ove knjižice još su dva otisnuta u knjižici Cjeloviti proglas Radosne vijesti, i to prigodom 8. (i ujedno posljednjeg) hagioterapijskog studija koji je prof. Tomislav Ivančić održao 2016. godine u Zagrebu. On sam nazvao ih je bitnim zaokretom u našem evangelizacijskom djelovanju (usp. Cjeloviti proglas Radosne vijesti, str. 9.) i stoga zajedno s ovim nagovorima čine jednu cjelinu i također su neizostavan sadržaj (kao i još neke knjige poput Put do slobodnog čovjeka u Hrvatskoj i Europi, Teovizija, 2015.) u osposobljavanju evangelizatora.

Na kraju, dobro je naglasiti da su predavanja otisnuta onako kako ih je prof. Tomislav Ivančić izricao na tjednim susretima s desetak članova Zajednice Molitva i Riječ u svom domu na Kaptolu 13. Stoga je naveden i datum svakog nagovora, a primjetno je i kako su oni Utemeljiteljeva podrška seminarima koje smo vikendima vodili.

U iščekivanju da i preostali nagovori ugledaju svjetlo dana, hvala svima koji su se potrudili prenijeti ih iz govornog u pisani oblik, što mi je uvelike pomoglo dok sam ih uređivala i pripremala za tisak. Neka budu pomoć “u čudesnom i brzom umnažanju evangeliziranih ljudi” da se tako događa “sve šira i svestranija evangelizacija, koja mijenja društva i narode u vrsne, moralne, čovjekoljubive, pravedne i dobre ljude” (usp. Tomislav Ivančić, Cjeloviti proglas Radosne vijesti, str. 7).

Ljerka Jurkić

U Zagrebu, kolovoz 2025., o 50. obljetnici karizme ZMiR.

NAGOVORI

OSOBA DUHA SVETOGA U EVANGELIZACIJI

Prvo što je za seminare bitno: ti moraš biti pun Duha. Voditelj treba biti otvoren Duhu, biti siguran da će Duh Sveti djelovati i da ga je On izabrao da to čini.

To je jedno povjerenje u Duha Božjega, duboko povjerenje i osobito osluškivanje gdje On tebi govori? U savjesti, u umu, u životu... Gdje te već vodi, a da dosad nisi znao čuti njegov glas? I kad čuješ da On govori, da ti govori Isus, tad ćeš osjetiti da te to promijeni.

Drugo: nauči se gledati Isusa u oči. Sjedni ili klekni i samo si posvijesti:

- “On ne može ne biti tu.”
- “Ti si tu. Ti si apsolutni Bog, sveprisutan, posvudašnji.”

U toj sigurnosti mirno ga gledaj sve dok ne osjetiš da si sabran. To traje jednu minutu ili dvije. Osjetit ćeš kako počinje njegov govor, kako neka prisnost ulazi, potreseš se gotovo u duši od radosti. Iza toga osjetiš neki novi govor, novi život, ljudi osjete da je On u tebi, da Duh Sveti djeluje u tebi.

Treće: obavezno uvijek razmatraj kako je Duh Sveti u prvoj Crkvi dolazio:

Isus je primio Duha Sv. kad se išao krstiti. Izišao je iz vode i dok je molio, Duh Sveti je sišao na njega. Dakle, Duh Sveti dolazi u krštenju, a zatim u tvojoj molitvi.

U prvoj Crkvi dolazi nakon deset dana molitve i nakon što su apostoli tri godine slušali Isusa. Slušali su Isusa, liječio ih je, oslobađao,

sve je činio. To su zapravo tri razdoblja seminara, a u četvrtom razdoblju: oni su molili i Duh Sveti je sišao.

Zatim, u Cezareji Duh Sveti silazi dok je Petar govorio o Isusu. Dok razmišljaš o Isusu, Duh Sveti silazi. On je Isusov Duh, Duh istine.

U Korintu, kad Pavao dolazi, susreće one koji su čuli samo za Ivanovo krštenje. Pavao im najprije objasni tko je Duh Sveti. Prema tome, moraš sam sebi objasniti tko je to Duh Sveti: “Tko si? Izlaziš od Oca i Sina. Ti si dakle Otac i ti si Sin, dolaziš da učiniš ono što Otac i Sin žele.” To je Duh Sveti. On je praktičan, on je djelatan. Dakle, potrebno je dati se poučiti, a onda je Pavao položio ruke i molio za njih.

Četvrti je je primjer Filip koji je bio pun Duha Svetoga: čuo je glas Duha da se približi kolima u kojima se vozio poganin Etiopljanin. Zatim je otišao također u Cezareju i drugdje i tamo je opet propovijedao. Dakle, važno je znati čuti glas Duha Svetoga. Zatim, apostoli su čuli da je Samarija primila Isusov govor, onda šalju Petra i Ivana da im oni protumače i polože ruke te mole za njih. Posebno misli da je prva crkva napravila katekumenat, četiri razdoblja, gdje ima i pouka i molitva i tišina i osluškivanje Duha. Četvrto je da se sjetiš sakramenta svete potvrde gdje si osobito primio Duha Sv. Bitno je samo da počneš dijalog s njime, da mu kažeš i očekuješ odgovor. Vidjet ćeš, kad to doživiš..., ali imaj hrabrosti to čekati. Nemoj samo reći, pa otići. Mi mislimo da je važno moliti, a ne dobiti. Onda molimo i odemo. To je krivo. “Duše Sveti, pouči me, trebam govoriti, ne znam što ću.” Zatim, gledaj. Dok gledam Isusa, ja zapravo dobivam Duha. Gledaj, to je velika stvar.

(07. 01. 2015.)

ALAT (METODA) U PROVEDBI SEMINARA

Sudionike je potrebno uključivati tijekom seminara. Već u petak može im se zadati da promisle i napišu: “Mislim da moj život ima smisla ako...” Zatim voditelj pročitati neki tekst, na primjer: “Bože, meni su rekli da tebe nema, a ja, budala, mislio sam da je to istina...”

Potom neka u tišini razmišljaju : “Pokušaj vidjeti tko je tebe stvorio, odakle si sišao na zemlju? Tko je htio da se ti rodiš? Jesu roditelji ili Netko?” Neka šute i razmišljaju i onda se otvaraju.

Nakon toga voditelj pokuša izreći jednu ili drugu rečenicu molitve. Također, možete pročitati tekstove iz Susreta sa živim Bogom, misli raznih pisaca, pročitati ono što vam se čini da u tom trenutku odgovara. Potom ih ostaviti u tišini.

Jako je važno da sve to bude isprepleteno. Bitno je znati pomoći im da se otvore njihova srca. To je petak: važno je u prvom dijelu dati egzistenciju, a u drugom dijelu petka pri kraju sijevne Isus Krist, osoba između svih religija i božanstava, i to kao čovjek. Isusa kao čovjeka treba prikazati, ne kao Boga, jer ljudima to smeta. Ovo je sve egzistencijalno, sve je filozofski: čovjek, jedan čovjek iz Nazareta...

Kad čovjek na seminaru ima hrabrosti izreći se, onda je to velika stvar. Onda je on izišao iz sebe, onda je to jedan pomak u njegovu životu. Osim toga, drugi su čuli to njegovo iskustvo. To je strašno važno učiniti npr. zadnjih pola sata. To zna biti još najbolji dio. Tada vidiš jesu li ljudi uopće ušli u snagu Duha ili nisu. Vidiš jesu li zahvaćene samo emocije ili je to ušlo dublje u dušu i srce.

O sakramentima treba kratko reći, tako da se ljude podsjeti na to što su postali krštenjem, zatim što su primili na krizmi i u euharistiji. Dakle, ne tumačiti, ne katehizirati, nego kratko reći, pa ih onda pustiti neka promisle, neka uđu u sebe, u tu stvarnost: “Ja sam postao dijete Božje!” Treba dati tišine, ne govoriti, nego što više tišine i mira. To je velika stvar: posvješćivati sakramente. Dakle, tko sam kao čovjek? Ja sam dijete Božje...

(14. 01. 2015.)

ŽIVOTOPIS

TOMISLAV IVANČIĆ rođen je u Davoru 1938., a preminuo 2017. u Zagrebu.

Nakon filozofskog i teološkog studija u Zagrebu i Rimu zaređen je 1966. godine za svećenika zagrebačke nadbiskupije. Postigavši magisterij iz filozofije i doktorat iz teologije na papinskom sveučilištu Gregoriana u Rimu, vraća se 1971. godine u Zagreb gdje postaje profesor Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu.

Pročelnik je katedre fundamentalne teologije, bio je jedan od urednika Bogoslovske smotre, član je uredništava i suradnik brojnih tuzemnih i inozemnih teoloških časopisa, te član Društva hrvatskih književnih prevoditelja. Od 1983. godine kanonik je zagrebačkog Prvostolnog kaptola. Područja njegovog znanstvenog rada su filozofija, teologija i književnost. On istražuje odnos filozofije i teologije, vjere i znanosti, ateizma i religioznosti, objave i vjere, Crkve i crkvenih zajednica, kršćanstva i religija, fenomen sekti i pitanja teološke epistemologije. Osobito područje njegova zanimanja je istraživanje čovjekove egzistencijalno-duhovne dimenzije, gdje otkriva način suvremene evangelizacije te nužnost razvoja duhovne medicine, koja je uz somatsku i psihičku nezaobilazna u cjelovitom liječenju čovjeka, a osobito u liječenju duhovnih bolesti i ovisnosti. U tu svrhu razvio je metodu hagioterapije i osnovao 1990. godine u Zagrebu Centar za duhovnu pomoć čiji je predstojnik. Od 1971. godine uz rad na fakultetu bio je studentski vjeroučitelj u Zagrebu, inicijator molitve-

nog pokreta unutar Crkve u Hrvata, osnivač vjerničkog društva pod imenom Zajednica Molitva i Riječ (MiR), te voditelj brojnih seminara za duhovnu obnovu i evangelizaciju kod nas i u inozemstvu.

U posljednjem desetljeću školuje kod nas i u inozemstvu djelatnike za rad u centrima za duhovnu pomoć i za vođenje seminara za evangelizaciju. Njegovi znanstveni i stručni članci izlaze u domaćim i inozemnim časopisima, a brojne knjige su prevedene na njemački, talijanski, francuski, engleski, korejski, nizozemski, mađarski, slovački, albanski, slovenski i srpski jezik.

Od 1998. do 2001. godine bio je dekan Katoličkog bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. U rujnu 2001. izabran je za rektora Sveučilišta u Zagrebu. Papa Ivan Pavao II. izabrao ga je 9. veljače 2004. godine za člana Međunarodne teološke komisije, kojoj je predsjedavao pročelnik Kongregacije za nauk vjere, Joseph kardinal Ratzinger, papa Benedikt XVI., koji ga je ponovno – u ožujku 2009. godine – imenovao članom Komisije na još jedan petogodišnji mandat. Godine 2010. imenovan je papinskim kapelanom s titulom monsignor.

SADRŽAJ

Predgovor	5
Osoba Duha Svetoga u evangelizaciji	9
Alat (metoda) u provedbi seminara	11
Stupovi seminara nove evangelizacije	13
Žalosna i radosna vijest na seminaru	21
Treći dan seminara	31
Kako do susreta s Duhom Svetim?	35
Priprema za vođenje seminara s Utemeljiteljem	39
Utemeljiteljev osvrt na jedan od održanih seminara sa suradnicima	47
Životopis	55

ISBN 978-953-8495-53-3

9 789538 495533